

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/159/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617204528
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5617204528.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobcu: R-Collectors, s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, Bratislava, IČO: 50094297, právne zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária RELEVANS, s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, Bratislava, proti žalovanej: F. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. X, o zaplatenie 247,88 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 21Csp/94/2017-58 zo dňa 3. októbra 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd v celom rozsahu zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal uložiť žalovanej povinnosť zaplatiť mu istinu 247,88 eur spolu s príslušenstvom.
2. Východiskovo s poukazom na § 558 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ) súd prvej inštancie konštatoval, že z písomného uznania dlhu ako jednostranného právneho úkonu žalovanej adresovaného žalobcovi zistil, že tento nie je datovaný rokom, nakoľko obsahuje iba uvedenie dňa a mesiaca. Dátum spísania však predstavuje dôležitú okolnosť, keďže od neho plynie podľa § 110 ods. 2 druhá veta OZ 10-ročná premlčacia doba. Neurčitosť tohto dátumu má za následok neurčitosť celého právneho úkonu uznania dlhu a tým podľa § 37 OZ jeho neplatnosť.
3. Nadväzne okresný súd zhrnul/uzavrel, že žaloba bola podaná na tamojšom súde 24.05.2017, pričom žalobca vyhlásil úver za predčasne splatný k 20.10.2012. Z uvedeného vyplýva, že žalobou uplatnená pohľadávka je v zmysle § 101 OZ premlčaná, pričom uznanie dlhu žalovanej nespôsobilu prerušenie plynutia premlčacej lehoty v zmysle § 558 OZ, nakoľko ide o absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 37 OZ pre jeho neurčitosť.
4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovaná nemá nárok na ich náhradu. Porovnaním žalobného petitu a výroku rozsudku je totiž zrejmé, že plne úspešnou stranou bola žalovaná, mala by mať teda proti žalobcovi v zmysle § 255 ods. 1 CSP nárok na plnú náhradu trov konania, avšak z obsahu spisu vyplynulo, že jej žiadne trovy konania nevznikli.
5. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a domáhal sa zrušenia napadnutého rozhodnutia a vrátenia veci na nové prejednanie.
6. Primárne napadnutému rozhodnutiu odvolateľ vytýkal nepreskúmateľnosť. Okresný súd totiž neodôvodnil, na základe čoho rozhodol ex offo bez akejkoľvek zmienky o námietke premlčania. Pre prípad, že by okresný súd chcel odôvodniť svoje rozhodnutie ustanovením § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., žalobca poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. PL. ÚS 11/2016 zo dňa 07.02.2018, v zmysle ktorého predmetné ustanovenie nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

7. Taktiež podľa odvolateľa okresný súd nevysvetlil, ako skúmal skutočnosť uznania dlhu formou faktického splácania úveru aj po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru (§ 407 ods. 2, 3 Obchodného zákonníka).

8. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadрила.

9. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná strana sporu (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 379 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok okresného súdu zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP a vec mu vrátil (§ 391 ods. 1 CSP) na ďalšie konanie.

10. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia skutočne neobsahuje označenie právnej normy prostredníctvom aplikácie ktorej malo byť posúdené premlčanie uplatneného nároku z úradnej moci (takou bol § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa). Zároveň však z jeho obsahu nevyplýva ani okolnosť, že by samotná žalovaná vzniesla námietku premlčania. Nie je teda zrejmé, pod akú právnu normu súd prvej inštancie subsumoval skutkové okolnosti súdnej veci a teda spor rozhodol/posúdil. Uvedená skutočnosť sama osebe indikuje porušenie procesných práv (na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia), ktoré predstavuje kvalifikované obmedzenie práva na spravodlivý súdny proces.

11. Možno teda len predpokladať (nakoľko explicitná námietka premlčania žalovanej v spise obsiahnutá nie je) že došlo k aplikácii inštitútu premlčania z úradnej moci (okresným súdom). S ohľadom na to je nadväzne opodstatnenou zásadná odvolacia argumentácia o relevantnom náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky (č.k. PL. ÚS 11/2016-60 zo dňa 7.2.2018, v Zbierke zákonov vyhlásený dňa 27.9.2018 pod č. 271/2018) v zmysle výrokovej časti ktorého nie je ustanovenie § 5b (práve ktoré pripúšťalo takýto postup) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. V rámci testu proporcionality totiž Ústavný súd SR dospel k záverom (okrem iných/ďalších), že prihladenie na premlčanie ex offo narúša procesnú rovnosť medzi žalobcom/veriteľom a žalovaným/spotrebiteľom, posúva sudcu do neprírodzenej role vyhľadávača dôkazov a nežiaduco nahrádza iné ciele a koncepčné prostriedky riešenia sociálnych problémov.

12. V opísanej spojitosti je následne potrebné vyhodnotiť hmotnoprávne účinky (ex tunc) nálezov Ústavného súdu SR vydaných v konaní o nesúlade právneho predpisu s Ústavou SR v neskončených veciach, ktoré účinky vymedzil v rámci svojej aplikačnej činnosti samotný Ústavný súd SR (pozri napr. nález Ústavného súdu SR č.k. I. ÚS 51/06-26 zo dňa 8.6.2006), pričom odvolací súd nevidel dôvod odchyliť sa od tohto postulátu. Právnym základom tejto konštrukcie je úvaha, v zmysle ktorej ustanovenie, ktoré stratilo v dôsledku nálezu svoju platnosť, bolo anulované od počiatku a hľadá sa naň, ako keby nikdy nebolo platné a nikdy nebolo súčasťou právneho poriadku SR. Opačný výklad by totiž bol priamym popretím princípu zachovania ústavnosti a zároveň neprípustným absolutizovaním princípu právnej istoty.

13. Možno preto zhrnúť, že predmetné ustanovenie (§ 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa) neprešlo testom ústavnosti a jeho aplikácia sa stala neprípustnou s účinkami ex tunc. V ďalšom postupe preto okresný súd opätovne posúdil uplatnený nárok, pričom sa žiada zdôrazniť, že súdená vec stále nestráca charakter konania s ochranou slabšej strany (napr. § 295 CSP), vrátane noriem tvoriacich vo svojom súhrne spotrebiteľské právo, avšak s prihliadnutím na limity, ktoré v dotknutom náleze pomenoval Ústavný súd SR.

14. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Dovolanie je podľa § 420 CSP prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.